

## ОТЪ ВСИЧКИТЪ НАЙ-МНОГО.

„Истина ви казвамъ, че тази сирота вдовица тури отъ всичкитъ най-много“. \*)

Великото въ живота се изразява не само чрезъ външнитъ форми на нѣщата, но и чрезъ тѣхното съдържание. Въ природата всѣка външна форма отговаря на своето съдържание. Възъ основа на това, по външната форма човѣкъ може да познае съдържанието на нѣщата. Ако между формата и съдържанието на нѣщата не съществуваше никакво съответствие, човѣкъ мжчно би могълъ да се добере до онази положителна, вътрешна наука, къмъ която се стреми. По лицето на човѣка, по неговата външна форма, може да се познае характерътъ му. Това и животнитъ разбиратъ. Отдалечъ още, кучето познава, дали даденъ човѣкъ е добъръ, или лошъ. Като види, че въ двора на господаря му влиза лошъ човѣкъ, кучето веднага излиза срещу него и започва сърдито да лае, съ което съобщава на господаря си, да вземе мѣрки, да се предпази отъ този човѣкъ. Ако въ двора влѣзе добъръ човѣкъ, кучето започва да лае, но приятелски, съ което съобщава на господаря си, да излѣзе, да посрещне добрия гостъ. Ако кучето може да познае, дали даденъ човѣкъ е добъръ, или лошъ, колко повече човѣкъ, като разумно същество, може и трѣбва да познава хората — по лицето имъ да чете тѣхния характеръ. Когато видите мечка, вълкъ или лисица, вие ги различавате. По какво? По външната имъ форма. Всѣка животинска форма говори за известно съдържание, по което се различаватъ като отживѣли култури на миналото. Било е време, когато паякътъ е владѣлъ едно ценно качество, което днесъ е изопачено вече. Съ това качество паякътъ днесъ лови жертвитъ си. Той майсторски тъче паяжината си и я използва само за прехрана. Като лови мушици съ паяжината си, той мисли, че върши нѣщо добро. Такива сж неговитъ разбирания. Той счита, че

\*) Лука 21 : 3.